

Recension: Ljus, hopp och förtröstan i Rengsjö kyrka – Brita Björs levererar lyrisk precision i Förklädd gud

”Vi tror på Lars-Erik Larsson, allsmäktig tonsättare och Förklädd Guds skapare.

Vi tror ock på Hjalmar Gullberg, radioteaterchef, akademiledamot och poet, vilken avlat Kärlek i tjugonde seklet, som fött texten till kvällens lyriska svit, framförd av solister, kör och orkester, nederstigna från Hälsingland. För andra aftonen uppstånden inför publik, kören ledd av Rieback och Smedsgård, sittande på allsmäktig Dirigent Rydingers högra sida, tillsammans med SHOF igenkommande, att värma levande och döda.

Vi tror ock på den strålande Rickard Lindström, den Boye-reciterande Björs, GE-klavens och Tonflödets samklang, Karin Mobackes uppenbarelse och ett evigt estetiskt program.”

- Den apostoliska trosbekännelsen i tolkning av recensent Maria Dahlström.

Bild: Mats Bergström.

På lördagseftermiddagen framfördes Lars-Erik Larssons lyriska svit Förklädd Gud (opus 24) i Rengsjö kyrka. Uruppförandet 1940 var i Sveriges Radios regi och

skapades just för en ”lyssnande” publik. Liksom Larsson jobbade Hjalmar Gullberg på radion. Solister då var Kerstin Torlind och Hugo Hasslo, och nu nästan precis 80 år senare förvaltar kvällens solister Karin Mobacke och Rickard Lindström med beröm sångarnas musikaliska arv. Olof Molander var uruppförandets recitatör, men det är svårt att tänka att han kan ha lyckats framföra Gullbergs ord med större säkerhet och värme än Brita Björs. Osökt tänker jag att Björs måste vara Hälsinglands motsvarighet till Marie Göranzon. Björs levererar inte bara lyrisk precision i Förklädd Gud utan framkallar även Karin Boye i dennes dikt Bön till solen, tonsatt av Jan Sandström. Ljus, hopp och förtröstan är onekligen det som tematiskt förenar programmet.

Bild: Mats Bergström.

Konserten inleds med Erik Blombergs och Karin Rehnqvists Var inte rädd för mörkret, och publiken bjuds körsång från både kor och altargång. Från predikstolen blickar därefter Björs ut över det gustavianska kyrkorummet och framför Min vilotimme ljuder. Likt isländska Björk är hennes röst både skör och mäktig, och framkallar känslan av en kulad Human Nature. Den traditionella biten Limu limu lima (Gud, låt solen skina), breder sedan ut sig som en tätvävd ljudmatta, lika pulserande röd som den i kyrkans altargång. För att klämma in ytterligare en populärkulturell referens framkallar framförandet den mentala bilden av en folkloristisk version av arenasymfonikern Yanni, eller kanske irländska Enya, iförd

älvdalsk folkdräkt. Mäktigt blir mäktigare när filmiskt vackra Epilog ur Lars-Erik Larssons En vintersaga op. 18 böljar ut sig likt en lavin.

Konserten avslutas med Förklädd Gud, vars text alltså är sprungen ur Gullbergs diktsamling Kärlek i tjugonde seklet, från 1933. Om än att vi nu befinner oss i det tjugoförsta seklet, så är Gullbergs litterära språk om kärlek och andlighet ständigt aktuellt. Förklädd Gud har motiv hämtade från den grekisk-romerska mytologin; ljusets och konsternas gud Apollon blir tvingad till ett sabbatsår som människa på jorden. En tolkning av myten är att gud kan vara varsomhelst och vemsomhelst, tillika att vi bör försöka se det gudomliga i allt och alla omkring oss. Till och med i oss själva. Eller som Joan Osborne frågar sig i sin monsterhit från 1995 - "What if God was one of us?".

Fun Fact: Inte bara Lars-Erik Larsson har tonsatt Gullberg. Även 1980-talets synthdandies Lustans Lakejer har gjort den äran i Kyssande Vind.

Maria Dahlström

KONSERT

Förklädd gud

och verk av Jan Sandström m fl

Södra Hälsinglands Orkesterförening

GE-klaven, Tonflödet

Dirigent: Cecilia Rydinger

Recitatör: Brita Björs

Solister: Karin Mobacke och Richard Lindström

Plats: Alfta kyrka 8/11, Rengsjö kyrka 9/11